

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Mgr. Janem Lipertem ve věci

žalobkyně:

Mgr. A [REDACTED] T [REDACTED] narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupena advokátkou Mgr. Renátou Wachtlovou
sídlem Pražská 346/33, 26801 Hořovice

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o přiměřené zadostiučinění ve výši 134 994 Kč s příslušenstvím a přiměřené zadostiučinění ve výši 337 499 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 95 000 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 20. 12. 2017 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba na uložení povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 377 493 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 20. 12. 2017 do zaplacení se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 12. 3. 2018 domáhala přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu za porušení práva vydat konečné rozhodnutí v přiměřené době v řízení o návrhu žalobkyně jako matky ze dne 27. 4. 2010 o úpravě poměrů k nezletilému D [REDACTED] H [REDACTED] a M [REDACTED] H [REDACTED] vedeným u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. [REDACTED] [REDACTED] za období od 27. 4. 2010 do 21. 8. 2017 ve výši 134 994 Kč s příslušenstvím. Řízení bylo pro žalobkyni významné (IV. ÚS 257/2005).

2. Žalobkyně se dále domáhala podanou žalobou zadostiučinění za nemajetkovou újmu, že vlivem celkové délky napadeného řízení ztratila přímý vliv na výchovu svých dětí, když měla jen víkendový styk jednou za 14 dní na základě předběžného opatření a soud rozhodl o návrhu žalobkyně až dne 21. 8. 2017, žalobkyně z tohoto důvodu trpěla pro odloučení od svých dětí a za to požaduje odškodnění ve výši 337 499 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně v tomto směru odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 4091/2011. Otcem nezletilých bylo žalobkyni systematicky bráněno v kontaktu se syny a neposkytoval jí žádné informace o dětech, konflikt rodičů dětí neurotizoval. Žalobkyně byla v permanentním stavu nejistoty a vyhledala psychologickou odbornou pomoc.
3. Žalovaná žalobu neuznala a na svou obranu uvedla, že řízení o návrhu žalobkyně na úpravu styku s nezletilými činilo 7 let a 3 měsíce. Délka napadeného řízení nebyla nepřiměřená. Soud projednával rovněž návrh na změnu výchovy na střídavou péči a návrh na omezení rodičovské odpovědnosti žalobkyně, což zvyšovalo složitost sporu. Soud ve věci postupoval soustředěně a činil úkony v krátkých lhůtách. Žalobkyně podávala četná e-mailová podání, ve kterých si stěžovala na postup otce nezletilých, návrhy na výkon rozhodnutí podala jen tři, přičemž jednomu návrhu bylo vyhověno. Na délce řízení se významně podílel otec nezletilých. Soud byl zahlcován nadměrným množstvím listin, což oddálilo rozhodnutí o věci samé. Věc byla složitá, opakovaně bylo dokazováno znaleckými posudky. Otec nezletilých nedůvodně namítal podjatost soudců (4 x) a znalců (3x) a předkládal velké množství nadbytečných důkazů. Mimořádně složité bylo řízení po procesní stránce, kdy bylo rozhodováno zejména o předběžných opatřeních. Mimo věc rozhodoval soud prvního stupně 39 x, odvolací soud 20 x a dvakrát rozhodoval Ústavní soud. Soud prvního stupně i odvolací soud věcně dvakrát rozhodoval. První rozsudek byl změněn s ohledem na změnu poměrů. Rodná terapie nepřinesla kýženého efektu. Účastníci si nepodávali stížnosti na průtahy, návrhy na určení procesní lhůty byly zamítnuty. Žalobkyně urgovala dvakrát nařízení jednání a zpracování znaleckého posudku, ale činila tak v době, kdy k průtahům nedocházelo, a soud se zabýval procesními návrhy účastníků. Styk žalobkyně s nezletilými probíhal na základě předběžných opatření, která byla vydávána četně a v krátkých lhůtách od podání návrhu. Je otázkou, jestli žalobkyni vůbec nějaká újma vznikla (NS 30 Cdo 2742/2009). Návrh na střídavou péči vzala žalobkyně zpět a k zásahu do práva na rodinný život nedošlo, což je zřejmé i z odmítnutí ústavní stížnosti žalobkyně. Chování otce nezletilých nelze klást k tíži státu. Soud v péči o nezletilé není od toho, aby řešil konflikt rodičů, ale zejména aby hájil zájmy nezletilých dětí. Dílčí prodlevy jsou tolerovatelné (NS 28 Cdo 1143/2010). Žalobkyni nemohla vznikat újma nejistoty, neboť její styk byl upraven předběžným opatřením. Význam řízení proto není neměnný (NS 30 Cdo 3211/2015). Význam řízení od doručení (druhého) znaleckého posudku byl snížený, neboť bylo možné predikovat ztotožnění soudu se závěry znalců a rozsah péče ve formě doporučené znalci. Děti byly svěřeny do péče na základě původní dohody obou rodičů. Žalobkyni však nebyla omezena rodičovská odpovědnost, a proto mohla o svých dětech nadále rozhodovat.
4. Mezi účastníky byl nesporný průběh řízení, jak je popsala žalovaná ve svém vyjádření ze dne 28. 6. 2018, které soud převzal do svých skutkových zjištění následovně.
5. Řízení o návrhu žalobkyně na úpravu styku s nezletilými bylo zahájeno podáním jejího návrhu dne 27.4.2010, když původně rozsudkem stejného soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 4.1.2010, který nabyl právní moci dne 4.1.2010, soud schválil dohodu rodičů o úpravě poměrů k nezletilým dětem pro dobu po rozvodu manželství, dle níž byli oba nezletilí synové svěřeni do péče otce včetně toho, že žalobkyně jako matka bude přispívat na výživné nezletilých částkou 500,-Kč měsíčně na každého z nich. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č.j. [REDAKCE] ze dne 27.1.2010, který nabyl právní moci dne 12.2.2010, bylo rozvedeno manželství žalobkyně s otcem nezl. Dohoda o styku žalobkyně s nezletilými

byla uzavřena původně mezi účastníky v ústní formě, ale záhy po uzavření předchozí dohody začalo docházet k rozporům mezi účastníky.

6. Dne 7.5.2010 soud ustanovil opatrovníka nezletilým. Dne 14.6.2010 se k návrhu vyjádřil otec nezl. Dne 14.7.2010 soud žádá účastníky o sdělení výsledku pokusu o mimosoudní dohodu o úpravě styku. Dne 23.6.2010 je soudu podána zpráva o výchovných poměrech u matky. Dne 20.8.2010 právní zástupce žalobkyně sděluje, že k mimosoudní dohodě nedošlo a omlouvá se za zpoždění. Soud nařídil jednání na den 12.10.2010. Dne 26.8.2010 právní zástupkyně otce nezl. požádala o odročení jednání z důvodu zahraniční dovolené. Jednání bylo odročeno na den 1.11.2010.
7. Dne 26.10.2010 doplnil důkazní návrhy otec nezl. a vznesl námitku podjatosti soudce a právě pro její vznesení požádal o odročení jednání. Dne 27.10.2010 soud odvolává nařízené jednání a vyjadřuje se k vznesené námitce podjatosti. Dne 10.11.2010 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 4.1.2011 bylo rozhodnuto, že vyřizující soudce není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci.
8. Dne 14.1.2011 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Dne 11.2.2011 dal soudce podnět orgánům činným v tr. řízení k prošetření tvrzení žalobkyně o tom, že při schvalování původní dohody rodičů byl podplacen. Dne 15.2.2011 žalobkyně činí dotaz, kdy bude nařízeno jednání. Dne 11.2.2011 sděluje volné termíny pro nařízení jednání právní zástupkyně otce nezl. Dne 2.3.2011 se vyřizující soudce sám vylučuje pro podjatost. Dne 7.3.2011 byla věc přidělena jinému soudci. Dne 4.3.2011 je oznámeno ukončení právního zastoupení žalobkyně. Dne 10.3.2011 do spisu nahlíží nová právní zástupkyně žalobkyně. Dne 11.3.2011 soud nařizuje jednání na den 11.4.2011. Dne 16.3.2011 je soud žádán o součinnost Policií ČR, OŘ Praha IV., MO Vršovice k šetření pro podezření z přečinu křivého obvinění, jehož se měla žalobkyně dopustit tvrzením o podplacení soudce. Dne 25.3.2011 OSPOD doplňuje zprávu.
9. Dne 28.3.2011 otec nezl. mění svůj protinávrh na kratší dobu styku matky s nezl. též pro duševní stav žalobkyně, ohledně něž navrhuje posudek z oboru psychiatrie. Dokládá k tomu zprávu psychoterapeutického střediska MUDr. Humhala a dále psychologický posudek na žalobkyni. Dále dne 21.3.2011 podal tr. oznámení na žalobkyni její tchán pro podezření ze spáchání tr. činu křivého obvinění.
10. Dne 30.3.2011 žalobkyně podala návrh na vydání předběžného opatření spočívajícího v úpravě styku matky s nezletilými. Dne 31.3.2011 svůj návrh doplňuje. Usnesením ze dne 31.3.2011 soud návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření vyhověl. Na jednání dne 11.4.2011 si otec nezl. pořizuje zvukový záznam, byl proveden výslech žalobkyně, jednání bylo odročeno na den 23.5.2011. Dne 19.4.2011 otec nezl. podal blanketní odvolání proti usnesení soudu ze dne 31.3.2011.
11. Dne 20.4.2011 žalobkyně podala návrh na změnu výchovy nezl. tak, že títo se svěřují do střídavé péče obou rodičů. Usnesením ze dne 6.5.2011 soud k tomuto dalšímu návrhu ustanovil nezletilým opatrovníka.
12. Dne 13.5.2011 otec nezl. doplnil své odvolání. Dne 16.5.2011 soud z technických důvodů přeodročuje termín jednání na den 20.6.2011. Dne 15.6.2011 otec nezl. navrhuje, že o původním návrhu žalobkyně o úpravě styku nezletilých by mělo být vlastně logicky rozhodováno až poté, kdy bude rozhodnuto o jejím novém návrhu na střídavou péči a navrhuje, aby proto soud zvážil konání ústního jednání o původním návrhu. Dne 10.6.2011 otec nezl. ke svému odvolání doplňuje přílohy, včetně svého vlastního zvukového záznamu z jednání dne 11.4.2011. Dne 16.6.2011 se otec nezl. vyjádřil k návrhu žalobkyně na střídavou péči.
13. Na jednání dne 20.6.2011 byl proveden výslech otce nezl. a jednání bylo odročeno na neurčito za účelem vypracování znaleckého posudku z oboru dětské psychologie a psychiatrie. Dne

- 27.6.2011 otec nezl. činí seznam znalců, proti jejichž ustanovení má námitky. Dne 21.7.2011 otec nezl. doplňuje důkazní návrhy, včetně úředních záznamů ze spisu ohledně dalšího trestního oznámení jeho otce na žadatelku.
14. Usnesením ze dne 28.7.2011 soud ustanovil znalce z oboru dětská psychiatrie. Dne 24.8.2011 je soudu oznámeno ukončení právního zastoupení žalobkyně. Dne 24.8.2011 otec nezl. činí návrh na doplnění dotazů znalci. Dne 13.9.2011 je soudu oznámeno nové právní zastoupení žalobkyně.
 15. Dne 13.10.2011 žalobkyně podala nový návrh na vydání předběžného opatření, kterým by byl její styk s nezletilými ještě více rozšířen. Usnesením soudu ze dne 19.10.2011 byl tento návrh zamítnut. Právní moci usnesení nabylo dne 11.11.2011. Dne 24.10.2011 podal návrh na vydání předběžného opatření otec nezl., kterým by byl zakázán styk matky s nezletilými do doby pravomocného skončení řízení o návrhu matky na změnu výchovy. Usnesením ze dne 27.10.2011 soud tento návrh zamítl. Právní moci usnesení nabylo dne 19.11.2011.
 16. Dne 11.11.2011 znalkyně sděluje soudu, že se otec s nezletilými dosud nedostavil k ní na vyšetření a proto bude dodání posudku opožděno. Dne 1.12.2011 se otec nezl. vyjadřuje k návrhu žalobkyně na střídavou péči. Dne 13.12.2011 žalobkyně podala další návrh na předběžné opatření ohledně úpravy styku s nezletilými po dobu kolem Vánočních prázdnin a Nového roku. Usnesením ze dne 13.12.2011 soud jejím návrhu vyhověl. Právní moci usnesení nabylo dne 12.1.2012.
 17. Dne 5.12.2011 byl soudu doručen znalecký posudek. Usnesením ze dne 16.12.2011 soud přiznal odměnu znalkyním a dále nařídil jednání na den 27.2.2012. Dne 21.12.2011 požádala o odročení právní zástupkyně otce nezl. z důvodu zahraniční dovolené. Dne 23.12.2011 je se žalobkyní sepsán protokol o tom, že přes soudem vydané předběžné opatření, jí nebyli nezletilí předáni a navrhuje výkon rozhodnutí. Již dne 22.12.2011 ohledně této skutečnosti podala i trestní oznámení pro podezření z maření výkonu úředního rozhodnutí. Dne 27.12.2011 se vyjadřuje otec nezletilých k této situaci. Dne 30.12.2011 otec nezl. vznesl námitku podjatosti obou znalkyň. Dne 2.1.2012 se obšírně vyjadřuje žalobkyně.
 18. Dne 3.1.2012 soud nevyhovuje žádosti otce o odročení jednání a zasílá námitku podjatosti k vyjádření znalkyním. Dne 10.1.2012 se obšírně vyjadřuje otec nezl. Dne 9.1.2012 a dne 10.1.2012 se vyjadřují k námitce podjatosti obě znalkyně. Dne 16.1.2012 právní zástupkyně otce nezl. doplňuje svou žádost o odročení jednání. Usnesením ze dne 19.1.2012 soud rozhodl, že obě znalkyně nejsou vyloučeny z této věci. Právní moci usnesení nabylo dne 2.2.2012. Dne 19.1.2012 soud přeodročil termín jednání na den 26.3.2012.
 19. Dne 3.2.2012 žalobkyně podala návrh na vydání předběžného opatření ohledně jejího styku s nezletilými po dobu jarních prázdnin. Dne 6.2.2012 otec nezl. znovu vznesl námitku podjatosti obou znalkyň. Dne 8.2.2012 požádala o odročení právní zástupkyně žalobkyně. Usnesením ze dne 9.2.2012 byl zamítnut návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření. Usnesení nabylo právní moci dne 6.3.2012.
 20. Dne 10.2.2012 se otec nezl. opět vyjádřil k posudku. Dne 22.2.2012 se vyjadřuje žalobkyně. Usnesením soudu ze dne 28.2.2012 znalkyně nejsou vyloučeny z této věci. Právní moci usnesení nabylo dne 6.3.2012. Dne 29.2.2012 právní zástupkyně žalobkyně bere zpět svou žádost o odročení. Dne 1.3.2012 otec nezl. trvá na dalším posudku a aby soud uložil povinnost žalobkyni se podrobit znaleckému zkoumání. Dne 8.3.2012 otec nezl. urguje soud, aby žalobkyni uložil povinnost se znaleckému zkoumání podrobit. Dne 20.3.2012 se k tomu obšírně vyjadřuje žadatelka. Dne 22.3.2012 se otec nezl. opět obšírně vyjadřuje k návrhu žalobkyně na změnu výchovy, přílohou přikládá mimo jiné vlastní znalecký posudek z oboru dětské psychologie. Dne 23.3.2012 podává zprávu kolizní opatrovník. Dne 23.3.2012 činí závěrečný návrh žalobkyně.

21. Na jednání dne 26.3.2012 byl proveden výslech znalkyně, soud dále zamítl všechny návrhy otce nezl. na doplnění dokazování a jednání bylo odročeno na den 2.4.2012 za účelem vyhlášení rozsudku. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č.j. [REDAKCE] ze dne 2.4.2012 byli nezletilí svěřeni do střídavé péče obou rodičů, oběma rodičům bylo uloženo hradit výživné, původní návrh žalobkyně na úpravu styku s dětmi byl vzhledem k tomu zamítnut. Soud dále nařídil oběma rodičům rodinnou terapii v délce 2 měsíců v tam uvedeném psychologicko-sociální pracovišti právě proto, že neutěšený konfliktní vztah obou rodičů je příčinou celého řízení.
22. Dne 10.4.2012 vznesl námitku podjatosti soudce otec nezl. Dne 16.4.2012 se vyjadřuje žalobkyně. Dne 17.4.2012 se k námitce vyjádřil vyřizující soudce. Dne 18.4.2012 matka žalobkyně sděluje soudu, že její čestné prohlášení, které předložil soudu k důkazu otec nezl., podepsala bez brýlí. Dne 27.4.2012 otec nezl. vzal zpět své odvolání proti usnesení soudu ze dne 31.3.2011. Dne 2.5.2012 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 24.5.2012 soudce soudu 1.st. není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci.
23. Dne 21.5.2012 žalobkyně podala návrh na nařízení předběžného opatření ohledně úpravy styku s nezl. po dobu letních prázdnin, který soud usnesením ze dne 25.5.2012 zamítl, když již bylo byt' nepravomocně rozhodnuto o střídavé péči, proti čemuž podala žalobkyně dne 6.6.2012 odvolání. Dne 20.6.2012 se vyjadřuje k jejímu odvolání otec nezl. a předkládá další vlastní posudek.
24. Proti vlastnímu rozsudku podali odvolání dne 4.5.2012 otec nezl. který jej dále 13.7.2012 doplnil, a také dne 2.5.2012 kolizní opatrovník. Dne 6.6.2012 žalobkyně podala návrh na předběžnou vykonatelnost rozsudku. Dne 14.6.2012 soud přeposílá podání účastníkům navzájem k vyjádření. Usnesením soudu ze dne 20.6.2012 byl zamítnut návrh otce nezl. na vydání předběžného opatření ze dne 13.6.2012. Dne 26.6.2012 kolizní opatrovník nezl. podal návrh na vydání předběžného opatření, kterým by soud oběma rodičům uložil, aby se zdrželi jakýchkoli dalších psychologických a psychiatrických vyšetření nezletilých s výjimkou těch, co doporučí dětský lékař. Usnesením ze dne 27.6.2012 soud tomuto návrhu opatrovníka vyhověl. Usnesením ze dne 27.6.2012 soud vyloučil návrh otce nezl. ze dne 13.6.2012 o souhlas s poskytováním psychologických služeb k samostatnému řízení. Toto usnesení nabylo právní moci dne 2.7.2012. Dne 29.6.2012 žalobkyně podala návrh na postup dle ust. §272 odst. 2, 3 o.s.ř. Dne 12.7.2012 se k jejímu návrhu vyjádřil otec nezl. Dne 13.7.2012 otec nezl. dále doplnil své odvolání proti rozsudku ve věci samé. Dne 20.7.2012 žalobkyně podala odvolání proti usnesení soudu ze dne 27.6.2012. Dne 13.8.2012 žalobkyně činí podání označené jako „změna rodinných poměrů“ matky nezl. Usnesením ze dne 12.9.2012 soud návrh žalobkyně na provedení výzvy dle ust. §272 odst. 2,3 o.s.ř. zamítl. Právní moci nabylo dne 2.10.2012. Dne 24.9.2012 je oznámena další změna právního zastoupení žalobkyně.
25. Dne 12.10.2012 byl spis předložen odvolacímu soudu. Dne 29.11.2012 žalobkyně vzala zpět svůj návrh ze dne 21.5.2012 na vydání předběžného opatření a tím i své odvolání proti zamítavému usnesení soudu 1.st. o tomto návrhu. Usnesením ze dne 30.11.2012 odvolací soud zastavil odvolací řízení o tomto návrhu. Právní moci nabylo dne 5.12.2012.
26. Dále žalobkyně dne 29.11.2012 vzala zpět i své odvolání proti usnesení soudu ze dne 27.6.2012. Usnesením ze dne 30.11.2012 odvolací soud zastavil odvolací řízení i v této věci. Právní moci nabylo dne 5.12.2012. Usnesením ze dne 30.11.2012 odvolací soud dále zastavil odvolací řízení ohledně odvolání otce nezl. proti usnesení soudu ze dne 31.3.2011, když jej otec nezl. vzal zpět. Právní moci toto usnesení nabylo dne 5.12.2012. Ve věci samé Krajský soud v Praze usnesením č.j. [REDAKCE] ze dne 28.12.2012 zrušil rozsudek soudu 1.st. a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

27. Dne 22.2.2013 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Mezitím dne 6.12.2012 žalobkyně podala návrh na vydání předběžného opatření ohledně styku s nezletilými po dobu Vánočních svátků. Usnesením ze dne 12.12.2012 soud tomuto návrhu nevyhověl. Právní moci usnesení nabylo dne 3.1.2013.
28. Dne 25.2.2013 účastníci předložili soudu vlastní dohodu o úpravě styku s nezl. po dobu proběhlých Vánočních svátků a dále na dobu jarních prázdnin. Dne 27.2.2013 vzhledem k rozhodnutí odvolacího soudu vyzval soud účastníky k jejich návrhům a dále vyzval OSPOD k aktuální zprávě o poměrech v rodině. Dne 5.3.2013 podává zprávu OSPOD, styky matky s nezl. jsou realizovány podle předběžného opatření. Dne 13.3.2013 činí důkazní návrh otec nezl. Dne 1.4.2013 se vyjadřuje žalobkyně a stěžuje si na postup OSPOD. Dále se dne 29.3.2013 vyjadřuje ve vlastní věci. Dne 3.4.2013 soud nařídil jednání na den 27.5.2013. Dne 12.4.2013 se opět vyjadřuje žalobkyně. Dne 15.4.2013 žalobkyně informuje soud, že otec nezl. podal návrh na omezení její právní způsobilosti.
29. Dne 19.4.2013 soud odvolává nařízené jednání za účelem vypracování nového znaleckého posudku. Dne 19.4.2013 podal otec nezl. návrh na vydání předběžného opatření ohledně změny úpravy styku matky s nezl. Dne 23.4.2013 žalobkyně sděluje soudu, že otec nerespektuje dosavadní předběžné opatření o úpravě styku a dne 24.4.2013 podala návrh na výkon rozhodnutí. Usnesením soudu ze dne 26.4.2013 byl návrh otec nezl. na vydání předběžného opatření. Usnesení nabylo právní moci dne 15.5.2013.
30. Dne 3.5.2013 otec nezl. podal další námitku podjatosti vyřizujícího soudce. Rovněž podal podnět na zahájení kárného řízení vůči soudci, to bylo zastaveno dne 25.4.2013 z důvodu abdikace soudce. Dne 6.5.2013 otec nezl. podal odvolání proti usnesení soudu ze dne 26.4.2013. Dne 10.5.2013 se soudce vyjádřil k námitce podjatosti. Usnesením ze dne 17.5.2013 soud ustanovil znalkyně jak z oboru dětské psychiatrie, tak i k vyšetření obou rodičů. Dne 21.5.2013 otec nezl. činí repliku k vyjádření soudce k námitce podjatosti. Dne 24.5.2013 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 4.6.2013 soudce nebyl vyloučen z projednávání a rozhodování věci.
31. Dne 26.6.2013 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Mezitím dne 3.6.2013 otec nezl. vzal zpět své odvolání proti usnesení soudu ze dne 26.4.2013. Dne 4.6.2013 a dne 5.6.2013 otec nezl. doplňuje své důkazní návrhy. Dne 14.6.2013 se vyjadřuje žalobkyně. Dne 9.7.2013 účastníci předložili soudu svou dohodu o úpravu styku s nezl. po dobu letních prázdnin. Dne 4.7.2013 otec nezl. podal ústavní stížnost proti rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 4.6.2013. Dne 12.7.2013 ustanovená znalkyně žádá o zproštění znaleckého úkolu, poté co jí otec nezl. kontaktoval e-mailem, jehož obsah předkládá. Dne 31.7.2013 zanikla funkce soudce z důvodu jeho abdikace. Opatřením místopředsedy soudu ze dne 12.7.2013 byla věc přidělena jiné soudkyni. Dne 12.8.2013 podává OSPOD zprávu o poměrech u žalobkyně.
32. Usnesením ze dne 14.8.2013 soud uložil otci nezl. povinnost dodržovat usnesení o předběžném opatření ze dne 31.3.2011 pod pohrůzkou udělení pokuty 50 000 Kč. Právní moci usnesení nabylo dne 15.8.2013. Usnesením ze dne 14.8.2013 soud jednu znalkyni zprostil a druhou vyloučil ze znaleckého úkolu. Právní moci usnesení nabylo dne 19.8.2013. Dne 15.8.2013 soud připravuje předložení věci odvolacímu soudu, ale dne 22.8.2013 otec nezl. podal návrh na zrušení usnesení soudu ze dne 14.8.2013. Usnesením soudu ze dne 30.8.2013 byl tento návrh otce nezl. zamítnut. Dne 8.10.2013 žalobkyně poukazuje na obstrukční postup otce nezl. a žádá soud, aby nařídil jednání ve věci. Dne 17.10.2013 otec nezl. podal blanketní odvolání proti usnesení soudu ze dne 30.9.2013. Usnesením ze dne 18.10.2013 jej soud vyzval k jeho doplnění.
33. Dne 29.10.2013 otec nezl. doplňuje své odvolání. Dne 8.11.2013 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 29.11.2013 bylo odvolání otce nezl. proti usnesení soudu 1.st. ze dne 30.9.2013 odmítnuto

jako nepřipustné. Právní moci nabylo dne 28.12.2013. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 29.11.2013 bylo zastaveno odvolací řízení o odvolání otce nezl. proti usnesení soudu 1.st. ze dne 26.4.2013, které vzal zpět.

34. Dne 6.12.2013 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Dne 9.1.2014 soud nařídil jednání na den 14.2.2014. Dne 4.2.2014 OSPOD podává aktualizovanou zprávu o poměrech u matky nezl. Dne 6.2.2014 se vyjadřuje žalobkyně. Dne 13.2.2014 požádala o odročení jednání právní zástupkyně otce nezl. pro svou pracovní neschopnost. Jednání dne 14.2.2014 bylo odročeno na den 2.4.2014. Usnesením ze dne 20.3.2014 soud spojil vyloučený návrh otce nezl. na (ne)udělení souhlasu s poskytováním psychologických služeb opět do tohoto řízení.
35. Dne 28.3.2014 otec nezl. podal návrh na zahájení řízení o omezení rodičovské odpovědnosti matky nezl. a navrhuje, aby řízení o tomto návrhu bylo spojeno s tímto řízením. Usnesením ze dne 1.4.2014 soud ustanovil opatrovníka nezl. k tomuto řízení.
36. Na jednání dne 2.4.2014 byly provedeny listinné důkazy, účastníkům bylo uloženo doplnit do 10 dnů případné důkazní návrhy a jednání bylo odročeno na den 28.5.2014 a ve věci [REDAKCE] na den 16.5.2014. Dne 11.4.2014 otec nezl. k důkazu doplňuje svůj posudek. Dne 14.4.2014 doplňuje žalobkyně. Dne 14.4.2014 otec nezl. doplňuje důkazní návrhy k svému návrhu na omezení rodičovské odpovědnosti matky. Dne 15.4.2014 otec nezl. činí námítky do protokolace ze dne 2.4.2014 a činí další důkazní návrhy, včetně posudku z oboru grafologie a posudku z oboru psychiatrie a psychologie. Dne 16.4.2014 otec nezl. doplňuje své důkazní návrhy ke svému návrhu na (ne)udělení souhlasu s poskytováním psychologických služeb.
37. Na jednání dne 16.5.2014 soud nepřipustil změnu návrhu, odmítl provést nadbytečné dokazování a vyhlásil rozsudek ohledně návrhu otce nezl. na (ne)udělení souhlasu. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č. j. [REDAKCE] ze dne 16.5.2014 byl návrh otce na neudělení souhlasu s poskytováním psychologických služeb zamítnut.
38. Dne 19.5.2014 otec nezl. podal odvolání proti rozsudku ze dne 16.5.2014. Usnesením ze dne 20.5.2014 soud zamítl návrh otce nezl. na opravu protokolace ze dne 2.4.2014. Dne 27.5.2014 otec nezl. vznesl námítku podjatosti vyřizující soudkyně. Dne 27.5.2014 otec nezl. doplnil důkazní návrhy k řízení o změně výchovy a o omezení rodičovské způsobilosti matky.
39. Na jednání dne 28.5.2014 byly provedeny listinné důkazy a jednání bylo odročeno na den 3.7.2014. Dne 4.6.2014 otec nezl. vzal svou námítku podjatosti zpět. Usnesením ze dne 10.6.2014 soud zastavil řízení o námítce podjatosti. Dne 24.6.2014 otec nezl. podal odvolání proti usnesení soudu ze dne 10.6.2014. Dne 27.6.2014 otec nezl. doplnil své odvolání proti rozsudku ze dne 16.5.2014. Na jednání dne 3.7.2014 soud apeluje na oba rodiče, aby se pokusili o dohodu, bez úspěchu, byly provedeny listinné důkazy, jednání bylo odročeno na den 15.10.2014, aby mohl být spis postoupen odvolacímu soudu k rozhodnutím o odvoláních otce nezl.
40. Dne 11.7.2014 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 31.7.2014 bylo usnesení soudu 1.st. zrušeno a odvolací soud sám zastavil řízení o námítce podjatosti. Ohledně druhého odvolání otce nezl. odvolací soud vrací spis bez věcného vyřízení k doplnění. Dne 12.8.2014 soud vyzval otce nezl. k doplnění. Dne 25.8.2014 otec nezl. doplňuje. Dne 23.9.2014 soud vydal opravné usnesení k usnesení ze dne 20.3.2014. Dne 14.10.2014 otec nezl. požádal o odročení jednání ze zdravotních důvodů. Dne 15.10.2014 soud odročuje jednání na den 7.1.2015 a na den 21.1.2015. Dne 24.10.2014 zdravotnické zařízení sděluje soudu, že pracovní neschopnost otce nezl. skončila dne 17.10.2015.
41. Dne 22.10.2014 žalobkyně prostřednictvím nového právního zástupce podala návrh na vydání předběžného opatření ohledně styku s nezl. Usnesením ze dne 29.10.2014 soud jejímu návrhu vyhověl a zároveň tím zrušil původní předběžné opatření ze dne 31.3.2011. Dne 29.10.2014

žalobkyně podala další návrh na vydání předběžného opatření ohledně úpravy styku s nezl. po dobu Vánočních prázdnin. Usnesením ze dne 3.11.2014 soud jejému návrhu vyhověl.

42. Dne 5.11.2014 podal otec nezl. vlastní návrh na předběžné opatření ohledně úpravy styku s nezl. Dne 5.11.2014 otec nezl. podal odvolání proti usnesení soudu ze dne 29.10.2014. Usnesením soudu ze dne 10.11.2014 byl návrh otce nezl. na předběžné opatření ze dne 5.11.2014 zamítnut. Dne 10.11.2014 otec nezl. podal odvolání proti usnesení soudu ze dne 3.11.2014. Dne 10.11.2014 otec nezl. sděluje soudu, že nehodlá plnit dle předběžného opatření, když dle jeho názoru nejsou formálně a materiálně vykonatelná a bude děti předávat matce dle předběžného opatření ze dne 31.3.2011. Dne 11.11.2014 se vyjadřuje žalobkyně. Dne 14.11.2014 žalobkyně podala návrh na výkon rozhodnutí. Dne 18.11.2014 k návrhu doplňuje přílohy. Dne 20.11.2014 otec nezl. podal odvolání proti usnesení soudu ze dne 10.11.2014.
43. Dne 21.11.2014 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 28.11.2014 bylo usnesení soudu 1.st. ze dne 3.11.2014 změněno a usnesení soudu 1.st. ze dne 10.11.2014 a ze dne 29.10.2014 byla zrušena a věc byla vrácena soudu 1.st. k dalšímu řízení. Jednání před odvolacím soudem bylo dne 14.1.2015 bylo odročeno na den 21.1.2015. Dne 20.1.2015 vzal otec nezl. zpět své odvolání proti rozsudku soudu 1.st. ze dne 16.5.2014. Na jednání dne 21.1.2015 bylo vyhlášeno usnesení. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 21.1.2015 bylo odvolací řízení zastaveno. Právní moci nabylo dne 6.2.2015.
44. Dne 23.1.2015 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Dne 20.11.2014 žalobkyně sděluje soudu, že jí otec nezl. nepředal děti. Dne 27.11.2014 žalobkyně podala návrh na výkon rozhodnutí. Dne 2.12.2014 svůj návrh doplňuje. Dne 11.12.2014 otec nezl. činí změnu petitu návrhu na vydání předběžného opatření ohledně styku matky s nezl. Dne 3.2.2015 a dne 5.2.2015 otec nezl. doplňuje své důkazní návrhy. Usnesením soudu ze dne 5.2.2015 byl předběžně upraven styk matky s nezl. o víkendech a po dobu jarních prázdnin a bylo jím nahrazeno usnesení soudu ze dne 31.3.2011. Dne 10.2.2015 žalobkyně proti tomuto usnesení podala odvolání. Dne 11.2.2015 soud nařizuje jednání na dny 10.3.2015 a 31.3.2015. Dne 20.2.2015 podal i otec nezl. odvolání proti usnesení soudu ze dne 5.2.2015, které doplnil dne 25.2.2015. Dne 26.2.2015 otec nezl. činí repliku k odvolání žalobkyně. Dne 6.3.2015 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 10.3.2015 bylo usnesení soudu 1.st. toliko změněno tak, že úprava platí pro roky 2015 a 2016, jinak bylo usnesení soudu 1.st. potvrzeno. Právní moci nabylo dne 18.3.2015.
45. Dne 13.3.2015 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Dne 4.3.2015 se z nařízeného jednání omlouvá právní zástupkyně žalobkyně s tím, že souhlasí, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti. Dne 9.3.2015 otec nezl. doplňuje důkazní návrhy o další tr. oznámení podané proti žadatelce. Jednání dne 10.3.2015 bylo zrušeno z důvodu nemoci soudkyně. Na jednání dne 31.3.2015 bylo jednáno v nepřítomnost žalobkyně a její právní zástupkyně, část listinných důkazů byla provedena a část byla zamítnuta pro nadbytečnost a jednání bylo odročeno na dny 21.4.2015, 6.5.2015 a 13.5.2015.
46. Dne 11.4.2015 žalobkyně podala návrh na určení lhůty k rozhodnutí o důkazních návrzích účastníků tam uvedených, včetně rozhodnutí o vypracování znaleckého posudku. Dne 14.4.2015 se otec nezl. vyjadřuje souhlasně k návrhu žalobkyně na mediaci. Na jednání dne 21.4.2015 byla řada důkazních návrhů zamítnuta, část listinných důkazů byla provedena. Dne 23.4.2015 je odvolacímu soudu postoupen návrh žalobkyně na určení lhůty. Dne 25.4.2015 otec nezl. podal návrh na vyloučení znalkyň, které zpracovávaly původní znalecký posudek.
47. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 5.5.2015 byl návrh žalobkyně na určení lhůty k procesním úkonům zamítnut, když soud 1.st. ve věci postupuje soustředěně, procesní lhůty jsou prováděny v krátkých lhůtách a v řízení nebyly shledány

průtahy, soud nemůže ovlivnit procesní aktivity obou rodičů, které brání soudu věcně rozhodnout. Pokud oba rodiče podávají opakovaně různé návrhy, opravné prostředky a zahlcují soud nadměrným množstvím listin, nemůže to mít jiný následek, než oddálení rozhodnutí o věci samé.

48. Dne 6.5.2015 žalobkyně činí další návrhy na procesní úkony. Na jednání dne 6.5.2015 byly provedeny účastnické výslechy žalobkyně i otce nezl. Na jednání dne 13.5.2015 byla provedena část důkazů, včetně znaleckého posudku, velká řada důkazních návrhů byla zamítnuta pro nadbytečnost, jednání bylo odročeno na den 27.5.2015 za účelem dokončení účastnického výslechu otce nezl. a dalšího dokazování. Dne 20.5.2015 otec nezl. doplňuje důkazní návrhy k vyloučení znalkyň. Na jednání dne 27.5.2015 byl dokončen účastnický výslech otce nezl. a jednání bylo odročeno na den 1.7.2015 za účelem pokračování v dokazování.
49. Usnesením ze dne 9.6.2015 soud ustanovil 2 znalce z oboru dětská psychiatrie a psychologie. Usnesením ze dne 9.6.2015 soud oběma rodičům nařídil rodinnou terapii v trvání 3 měsíců v tam uvedeném Centru. Dne 16.6.2015 otec nezl. podal námitky proti osobám ustanovených znalců a navrhl zrušit usnesení ze dne 9.6.2015. Dne 30.5.2015 otec nezl. podal návrh na nové předběžné opatření, kterým by bylo změněno předběžné opatření ze dne 5.2.2015 ohledně úpravy styku matky s nezl. Na jednání dne 1.7.2015 byly provedeny listinné důkazy a jednání bylo odročeno na den 2.9.2015.
50. Mezitím žalobkyně podala ústavní stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 10.3.2015 ve spojení s usnesením soudu 1.st. ze dne 5.2.2015, když má za to, že rozsah nařízeného styku s nezl. je nedostatečný. Usnesením Ústavního soudu ČR sp. zn. [REDAKCE] ze dne 18.6.2015 byla ústavní stížnost žalobkyně odmítnuta jako zjevně neopodstatněná.
51. Usnesením soudu ze dne 3.7.2015 byl návrh otce nezl. na vydání předběžného opatření ohledně změny úpravy styku s nezl. zamítnut. Právní moci usnesení nabylo dne 3.8.2015. Dne 8.7.2015 doplňuje další důkazní návrhy otec nezl. Dne 15.7.2015 otec nezl. podal blanketní odvolání proti usnesení soudu ze dne 3.7.2015. Dne 17.7.2015 jej soud vyzval k doplnění. Dne 19.7.2015 otec nezl. doplňuje své odvolání. Dne 11.7.2015 se k námitkám proti své osobě vyjadřuje znalec MUDr. Nosek. Dne 23.7.2015 doplnil své odvolání otec nezl. Dne 24.7.2015 činí podání žalobkyně.
52. Dne 3.8.2015 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 4.8.2015 bylo usnesení soudu 1.st. ze dne 3.7.2015 potvrzeno. Právní moci nabylo dne 10.8.2015.
53. Dne 4.8.2015 činí důkazní návrhy žalobkyně. Dne 18.8.2015 OSPOD podává zprávu soudu o výchovném prostředí u matky nezl. Na jednání dne 2.9.2015 byly provedeny listinné důkazy a jednání bylo odročeno na den 29.9.2015. Usnesením ze dne 7.9.2015 soud zprostil znalce ustanovené dne 9.6.2015 znaleckého úkolu a ustanovil Znalecký ústav zdravotní s.r.o., Kladno. Dne 11.9.2015 tento ústav se vylučuje pro podjatost, když jeho jednatelka byla členkou poradního orgánu Krajského soudu v Praze zabývajícího se stížnostmi otce nezl. na předchozí znalkyň, které vypracovávaly původní posudek ve věci. Dne 11.9.2015 žalobkyně činí námitky proti rozsahu zadání znaleckého úkolu. Dne 28.9.2015 činí návrh na doplnění dotazů pro znalce i otec nezl.
54. Na jednání dne 29.9.2015 důkazy, se žalobkyně i její právní zástupkyně z jednání omlouvají a odcházejí, když předmětem jednání je doplnění dokazování listinnými důkazy otce nezl., značná část listinných důkazů otce nezl. byla zamítnuta pro nadbytečnost, jednání bylo odročeno na neurčito za účelem ustanovení nového znaleckého ústavu.

55. Dne 30.9.2015 činí další důkazní návrhy otec nezl. Dne 12.10.2015 otec nezl. doplňuje svůj návrh na omezení rodičovské odpovědnosti žalobkyně s návrhem na vydání předběžného opatření, kterým by žalobkyni byla uložena povinnost zdržet se podávání informací o soukromém životě nezletilých a jejich zdravotním stavu. Dne 13.10.2015 a dne 15.10.2015 žalobkyně činí repliky k podáním otce. Usnesením soudu ze dne 19.10.2015 byl návrh otce nezl. na vydání předběžného opatření zamítnut. Dne 27.10.2015 žalobkyně urguje ustanovení znaleckého ústavu. Dne 29.10.2015 činí doplňující dotazy na znalce otec nezl. Usnesením ze dne 3.11.2015 soud ustanovil znalecký ústav Univerzitu Palackého v Olomouci.
56. Dne 3.11.2015 otec nezl. podal blanketní odvolání proti usnesení soudu ze dne 19.10.2015. Dne 4.11.2015 soud jej vyzval k doplnění odvolání. Dne 10.11.2015 otec nezl. odůvodňuje své odvolání. Dne 20.11.2015 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 24.11.2015 bylo usnesení soudu 1.st. potvrzeno.
57. Dne 25.11.2015 byl spis vrácen zpět soudu 1.st. Dne 2.12.2015 žalobkyně urguje zaslání spisu znaleckému ústavu. Dne 30.11.2015 otec nezl. podal návrh na určení lhůty k procesnímu úkonu-rozhodnutí o vyloučení znalkyň. Usnesením soudu ze dne 4.12.2015 byl návrh otce nezl. na vyloučení znalkyň, které prováděly původní posudek, zamítnut. Dne 4.12.2015 soud sděluje žalobkyni, že spis během příštího týdne zašla znaleckému ústavu, pokud ovšem opět nepřijde procesní návrh některého z účastníků.
58. Dne 5.12.2015 otec nezl. podal návrh na určení lhůty k procesnímu úkonu – rozhodnutí o omezení rodičovské odpovědnosti matky nezl. do 2 měsíců. Dne 7.12.2015 otec nezl. opět doplňuje svůj návrh a mění svůj petit ohledně omezení rodičovské odpovědnosti matky nezl. Dne 8.12.2015 žalobkyně předkládá Kritickou revizi dosud použitých posudků v řízení a urguje zaslání spisu znaleckému ústavu. Dne 30.12.2015 žalobkyně nahlíží do spisu. Dne 30.12.2015 soud hodlá vypravit spis znalcům. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 29.12.2015 byl návrh otce nezl. na určení lhůty k procesnímu úkonu zamítnut, když je třeba nejprve ke všem podaným návrhům provést znalecký posudek.
59. Dne 7.1.2016 otec nezl. žádá, aby spis nebyl zasílán ústavu, dokud se nevyjádří k žalobkyni předložené Kritické revizi. Dne 7.1.2016 žalobkyně naopak opět urguje zaslání spisu znaleckému ústavu. Dne 7.1.2016 žalobkyně předkládá vlastní znalecký posudek o svém duševním stavu. Dne 7.1.2016 otec nezl. předkládá Kritické vyjádření ke Kritické revizi předložené žalobkyni. Dne 11.1.2016 byl spis již odeslán znaleckému ústavu.
60. Usnesením Ústavního soudu ČR sp. zn. [REDAKCE] ze dne 9.2.2016 byla zamítnuta ústavní stížnost otce nezl. proti usnesení odvolacího soudu ze dne 24.11.2015.
61. Dne 16.3.2016 znalecký ústav požádal o prodloužení lhůty pro vypracování posudku do konce května vzhledem k rozsahu spisového materiálu, tak i náročnosti vyšetření všech osob. Usnesením ze dne 23.3.2016 soud prodlužuje lhůtu ústavu do dne 31.5.2016.
62. Dne 26.4.2016 žalobkyně podala návrh na vydání předběžného opatření ohledně úpravy styku s nezl. po dobu letních prázdnin. Usnesením ze dne 2.5.2016 soud návrhu žalobkyně vyhovuje a vydává předběžné opatření. Právní moci nabylo dne 18.5.2016. Dne 10.5.2016 otec nezl. se k němu vyjadřuje, ale neodvolává se proti němu. Dne 16.5.2016 žalobkyně uvádí, že otec předběžné opatření nerespektuje. Dne 19.5.2016 žalobkyně vznesla námítku podjatosti OSPOD Říčany s návrhem na změnu opatrovníka. Dne 23.5.2016 otec nezl. sděluje, že žalobkyně dosud OSPODu nenahlásila, do jaké země se s nezletilými chystá odjet do zahraničí. Dne 23.5.2016 žalobkyně žádá o vyznačení právní moci usnesení o předběžném opatření ze dne 2.5.2016. Dne 31.5.2016 si žalobkyně stěžuje na otce nezl., ale návrh na výkon rozhodnutí nepodává.
63. Dne 6.6.2016 byl soudu doručen znalecký posudek ústavu, dle něž je vhodnější pro nezletilé zachovat výchovné prostředí u otce s již stanoveným rozšířeným stykem s matkou. Dne

- 23.6.2016 soud vyzývá účastníky k vyjádření k posudku. Dne 27.6.2016 žalobkyně trvá na výsledku znalce. Dne 29.6.2016 opatrovník na výsledku znalce netrvá. Dne 7.7.2016 otec nezl. trvá na výsledku znalce. Dne 11.7.2016 soud nařizuje jednání na den 7.9.2016. Dne 15.7.2016 předvolání znalci žádají o odročení jednání. Dne 22.7.2016 soud termín jednání předodročuje na den 5.10.2016. Dne 3.10.2016 otec nezl. ještě soudu předkládá svůj vlastní posudek z oboru psychiatrie na žadatelku k podpoře negativního stanoviska ke střídavé péči.
64. Na jednání dne 5.10.2016 byl proveden výslech tří znalkyň ústavu, listinné důkazy, doplňující účastnický výslech žadatelky i otce nezl. a po závěrečných řečech byl vyhlášen rozsudek. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č.j. [REDAKCE] ze dne 5.10.2016 byl zamítnut návrh žalobkyně ze dne 20.4.2011 na změnu výchovy (k jejímu návrhu na střídavou péči ze dne 20.4.2011), rovněž byl zamítnut návrh otce nezl. na omezení rodičovské odpovědnosti (jeho návrh ze dne 28.3.2014) a dále bylo rozhodnuto o úpravě styku žalobkyně s nezletilými (k jejímu původnímu návrhu z roku 2010). Rozsudek má 44 stran, předseda soudu povolil prodloužení lhůty k jeho vyhotovení do dne 2.12.2016.
65. Dne 6.12.2016 je soudu oznámeno ukončení právního zastoupení žalobkyně. Dne 14.12.2016 soud dodatečným usnesením uložil oběma rodičům náhradu nákladů řízení státu ve výši 52 339,35 Kč každému.
66. Dne 14.12.2016 žalobkyně podala blanketní odvolání proti rozsudku ve věci. Dne 15.12.2016 jí soud vyzval k doplnění. Dne 19.12.2016 žalobkyně doplnila své odvolání, v rámci něj žádá o výměnu kolizního opatrovníka. Dne 19.12.2016 podal blanketní odvolání proti rozsudku i otec nezl. a to proti výroku o rozsahu úpravy styku matky s nezl. Usnesením ze dne 20.12.2016 jej soud vyzval k doplnění. Dne 27.12.2016 žalobkyně podala blanketní odvolání proti usnesení o nákladech řízení státu. Dne 27.12.2016 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty k doplnění obou odvolání. Dne 27.12.2016 doplnil své odvolání otec nezl. Dne 2.1.2017 doplnila své odvolání žalobkyně.
67. Dne 4.1.2017 žalobkyně podala návrh na vydání předběžného opatření ohledně styku s nezl. o pololetních prázdninách. Usnesením ze dne 5.1.2017 soud vydal předběžné opatření dle jejího návrhu. Dne 6.1.2017 otec nezl. proti tomuto usnesení podal odvolání. Dne 13.1.2017 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 19.1.2017 bylo usnesení soudu 1.st. o předběžném opatření změněno tak, že návrh na vydání předběžného opatření se zamítá, když styk matky s nezl. byl již upraven v rozsudku. Dne 19.1.2017 odvolací soud vrací spis soudu 1.st. k doplnění ohledně nákladů řízení státu.
68. Dne 27.1.2017 podal návrh na vydání předběžného opatření otec nezl. ohledně úpravy styku matky s nezl. po dobu velikonočních prázdnin. Usnesením ze dne 31.1.2017 soud návrh otce nezl. zamítl, sám rozhodl o úpravě styku s tím, že se úprava styku nadále řídí usnesením ze dne 5.2.2015. Dne 1.2.2017 podala návrh na vydání předběžného opatření ohledně úpravy styku žalobkyně po dobu velikonočních a letních prázdnin. Usnesením ze dne 3.2.2017 soud vydal předběžné opatření o úpravě styku, když ale část návrhů žalobkyně zamítl. Dne 3.2.2017 vzal zpět svůj návrh otec nezl. a dne 3.2.2017 podal nový návrh na vydání předběžného opatření. Usnesením ze dne 7.2.2017 soud řízení o prvním návrhu otce zastavil, druhému návrhu vyhověl a dále zrušil část výroku I. svého usnesení ze dne 31.1.2017. Dne 9.2.2017 otec nezl. podal odvolání proti usnesení ze dne 31.1.2017 a proti usnesení ze dne 3.2.2017. Dne 13.2.2017 otec nezl. podal další návrh na vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil žalobkyni odevzdat mu zdravotní průkazy dětí. Dne 13.2.2017 podala další návrh na předběžné opatření žalobkyně ohledně styku k lyžařskému kurzu. Dne 12.2.2017 žalobkyně podala blanketní odvolání proti usnesení soudu ze dne 31.1.2017 a 3.2.2017. Usnesením soudu ze dne 13.2.2017 byl zamítnut návrh otce nezl. na předběžné opatření ze dne 13.2.2017. Usnesením

ze dne 13.2.2017 soud zamítl další návrhy obou účastníků na vydání předběžného opatření. Dne 14.2.2017 soud vyzval žalobkyně k doplnění jejího blanketního odvolání ze dne 12.2.2017. Dne 16.2.2017 jej žalobkyně doplňuje. Dne 22.2.2017 žalobkyně urguje zaslání spisu odvolacímu soudu.

69. Dne 23.2.2017 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 20.3.2017 bylo usnesení soudu 1.st. ze dne 31.1.2017 částečně změněno a částečně potvrzeno, ve zbytku bylo odvolací řízení zastaveno. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 20.3.2017 bylo usnesení soudu 1.st. ze dne 3.2.2017 bylo zrušeno a řízení bylo zastaveno. Usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 29.3.2017 bylo usnesení soudu 1.st. ze dne 31.1.2017 jen opraveno o správné datum.
70. Dne 29.3.2017 v rámci odvolacího řízení ve věci samé otec nezl. předkládá další svůj znalecký posudek na osobu žalobkyně. Dne 29.3.2017 odvolací soud nařídil jednání ve věci samé na den 24.5.2017. Na jednání dne 24.5.2017 bylo doplněno dokazování o aktuální poměry OSPOD a ZŠ, otec nezl. vzal zpět svůj návrh na omezení rodičovské odpovědnosti žadatelky a žalobkyně vzala zpět svůj návrh na střídavou péči a jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na den 29.5.2017.
71. Na jednání dne 29.5.2017 byl vyhlášen rozsudek. Rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 29.5.2017 bylo odvolací řízení o odvolání žalobkyně proti výroku II. rozsudku soudu 1.st., kterým byl zamítnut její návrh na změnu výchovy, zastaveno, když jej vzala dne 24.5.2017 zpět, a dále bylo zastaveno odvolací řízení o odvolání otce nezl. proti výroku III. rozsudku soudu, když vzal dne 24.5.2017 zpět své odvolání proti zamítnutí jeho návrhu na omezení rodičovské odpovědnosti žalobkyně, a rozsudek soudu 1.st. ohledně výroku o úpravě styku byl částečně změněn a částečně potvrzen. Dne 28.6.2017 předseda soudu povolil prodloužení lhůty pro vyhotovení rozsudku o 30 dnů. Rozsudek nabyl právní moci dne 21.8.2017. Celková délka řízení o návrhu žalobkyně na úpravu styku s nezletilými činila zhruba 7 let a 4 měsíce (od 27.4.2010 do 21.8.2017).
72. Dále bylo nesporné, že v rámci opatrovnického řízení byl zřízen pomocný spis a předběžně uplatnění nároku žalobkyně dne 19. 6. 2017 u žalované.
73. Mezi účastníky bylo sporné, zda byla celková délka řízení přiměřená či nepřiměřená, zda žalobkyně na základě celkové délky řízení ztratila přímý vliv na výchovu svých dětí, zda trpěla z tohoto důvodu depresemi ze ztráty styku, zda bylo zasaženo do práva žalobkyně na rodinný život a, zda význam řízení pro žalobkyni byl v průběhu řízení snížen na základě předběžných opatření a vypracovaného znaleckého posudku.
74. Z předběžného uplatnění nároku ze dne 19. 6. 2017 a potvrzením o přijetí z téhož dne soud zjistil, že žalobkyně svůj nárok u žalované uplatnila dne 19. 6. 2017.
75. Ze stanoviska žalované soud zjistil, že nárok žalobkyně nebyl jinak uspokojen.
76. Z doplnění žádosti ze dne 4. 5. 2018, jejíž součástí je i rozhodnutí ve věci změny jména [REDAKCE] ze dne 7. 2. 2018, soud zjistil, si žalobkyně změnila příjmení na [REDAKCE]
77. Ze zprávy o psychologické pomoci Mgr. V. Lebdušky soud zjistil, že od října 2014 do února 2015 žalobkyně projevovala známky akutního stresu, úzkosti a obav z důvodu soudních sporů s rodinou bývalého manžela.
78. Z podstatného obsahu spisu Okresního soudu Praha – východ sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, skutková zjištění shodná s tím, jak učinili účastníci nesporným kromě důvodů zrušení prvního rozsudku ve věci samé. Krajský soud v Praze usnesením č. j. [REDAKCE] e

dne 28.12.2012 zrušil rozsudek soudu 1. st. a věc mu vrátil k dalšímu řízení nikoli z důvodu změny poměrů, ale pro nepřezkoumatelnost odůvodnění rozsudku. Dále soud zjistil, že příčinou, proč se žalobkyně nepodílela na výchově svých dětí ve větším rozsahu, nelze spatřovat v délce napadeného řízení, ale v neutěšených rodinných poměrech žalobkyně, kterým dominuje konflikt žalobkyně s bývalým manželem (otcem nezletilých dětí) a jeho rodinou, kteří nesouhlasili s tím, aby měla žalobkyně širší styk se svými syny a tomuto styku se aktivně bránili, kdy otec nedodržel ani vykonatelná rozhodnutí soudu.

79. Ze znaleckého posudku lékařské fakulty ze dne 31. 5. 2016 soud zjistil, že mezi rodiči probíhal dlouhotrvající a vyhocený konflikt, v rámci kterého byli děti žalobkyně neurotizovány.
80. Z výsledku žalobkyně soud zjistil, že řízení o návrhu žalobkyně jako matky ze dne 27. 4. 2010 o úpravě poměrů k nezletilému D [redacted] H [redacted] a M [redacted] H [redacted] vedeným u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. [redacted] za období od 27. 4. 2010 do 21. 8. 2017 mělo pro žalobkyni po celou dobu zvýšený význam. Žalobkyně trpěla po celou dobu řízení nejistotou, jaký bude výsledek řízení a tomuto řízení přikládala vysokou důležitost. Újma žalobkyně z obav, jak řízení dopadne, byla opravdová a nikoli zanedbatelná. Současně soud zjistil, že žalobkyně netrpěla pouze nejistotou ohledně výsledku řízení, ale též rozbroji s bývalým manželem a jeho rodinou. Vzájemná nevraživost se kromě vzájemného obviňování a nedostatku komunikace ohledně výchovy dětí projevovala rovněž podáním série trestních oznámení na žalobkyni, z nichž žalobkyně byla pravomocně odsouzena pouze jednou pro křivé obvinění soudce z přijímání úplatku. Žalobkyně od doby rozvodu se svým bývalým manželem bere léky na uklidnění. Vztah žalobkyně s jejími syny se v průběhu opatrovnického řízení nevytratil, mají spolu vřelý vztah.
81. Pro posouzení přiměřenosti délky řízení a výše přiměřeného zadostiučinění za průtahy soudu byl hlavním důkazem spis napadeného řízení, z kterého soud čerpal svá jednotlivá skutková zjištění, které vzal za prokázané. Současně žalobkyně spontánně popsala, že trpěla úzkostí z probíhajícího řízení a nejistotou, jak řízení dopadne, a i když se nejednalo o jediný zdroj potíží žalobkyně, když žalobkyně opakovaně čelila většímu množství trestních řízení včetně trestního stíhání, lze jej označit za vážný. Soud neshledal žádný náznak, že by žalobkyni na výsledku řízení nezáleželo, popřípadě byla předem srozuměna s výsledkem opatrovnického řízení či význam pominul z důvodu vydaných předběžných opatření. Naopak z provedeného dokazování (výslechem žalobkyně a spisem napadeného řízení) lze seznat, že žalobkyně věnovala vedení soudního sporu velkou pozornost a energii a to po celou dobu sporu.
82. Soud neprováděl dokazování zdravotnickou dokumentací žalobkyně, neboť by se jednalo o důkaz nadbytečný. Žalobkyně spontánně uvedla, že psychologickou pomoc vyhledala po rozvodu s manželem, jedná se o vysvětlení logické, které odpovídá i obsahu opatrovnického spisu, kde jsou rovněž zprávy o psychickém stavu žalobkyně a popis, že konflikt rodičů o dítě začal krátce (cca 3 týdny po rozvodu). Žalobkyně se v řízení nedomáhá poškození zdraví ale tzv. čisté nemajetkové újmy. Škoda na zdraví ve formě diagnostikovatelného poškození zdraví je samostatným uplatnitelným nárokem se samostatným skutkovým základem a neodškodňuje se v režimu nemajetkové újmy podle § 31a OdpŠk. Není ani přiléhavé, při aplikaci kritéria zohlednění následků způsobené nesprávným úředním postupem v osobnostní sféře poškozené, zohledňovat tuto újmu (viz např. NS 30 Cdo 2888/2019). Důkaz vyžádání zpráv od orgánů činných v trestních řízeních dala žalovaná soudu na zvážení. Soud dospěl k závěru, že takového odkazu není zapotřebí. Žaltrestních řízení skončila ve fázi přípravného řízení a za zásadní bylo samotné opatrovnické řízení. Tvzení, že by byla trestní oznámení nebyla podávána, pokud by opatrovnické řízení trvalo kratší dobu, je čirá spekulace. Soud nemá pochybnosti o tom, že řízení o návrhu žalobkyně jako matky ze dne 27. 4. 2010 vedené u Okresního soudu Praha-východ [redacted] způsobovalo žalobkyni nervozitu a nejistotu ohledně jeho výsledku, a proto by bylo další dokazování nadbytečné.

83. Po provedeném dokazování při jednání dne 6. 5. 2020 bylo žalobkyni v souladu s ustanovením § 118a odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. (dále jen „o. s. ř.“) uloženo prokazovat, že vliv na výchovu svých dětí ztratila z důvodu nepřiměřeně dlouhého řízení, tedy že délka řízení byla důvodem, proč se s dětmi nestýkala, neboť z provedeného dokazování taková skutečnost nevyplývala. Žalobkyně byla poučena, že jinak se vystavuje nebezpečí neunesení důkazního břemene a tím i prohry ve sporu z tohoto důvodu. V reakci na tuto výzvu žalobkyně uvedla, že vycházela z výkladu Evropského soudu pro lidská práva a čl. 8 Úmluvy, že stát je povinen respektovat rodinný život a zajistit jeho rozvíjení. Opatrovnický soud dle žalobkyně neudělal v řízení patřičné kroky pro to, aby se zde zajistil rozvoj vztahu do budoucna a pravidelný kontakt s dětmi. Žalobkyně k výzvě soudu další důkaz nenavrhl. Soud neposkytl žalobkyni dodatečnou lhůtu k označení důkazů, neboť nesdělila, jaký druh dalších důkazů by chtěla v řízení provádět, řízení ovládá zásada ústnosti a výtky žalobkyně, že stát nezajistil rozvoj vztahu žalobkyně a jejich synů se odrazily v rozhodnutích péče o nezletilé, jejichž věcnou správnost soudu nepřisluší přezkoumávat. Žalobkyně se domáhá nároku nemajetkové újmy z titulu – nepřiměřené délky řízení. Věcnou správnost rozhodnutí či postup, který se v rozhodnutí přímo odrazí soud v kompenzačním řízení nepřezkoumává. Soud přitom vyložil své úvahy, že v případě, že by žalobkyni bylo vyhověno a bylo rozhodnuto o širším styku a jediným důvodem, proč následně rozšířený styk nebyl upraven dříve, byly průtahy soudu, pak by takové žalobě mohlo být teoreticky vyhověno, avšak žalobkyně se v napadeném řízení domáhala širšího styku neúspěšně. Styk s dětmi byl na počátku a na konci řízení v podstatě totožný, otec nezletilých dětí se širšímu styku aktivně bránil a dokonce nedodržel pravomocná rozhodnutí soudu. Soud nevezal za prokázané příčinnou souvislost délky řízení s újmou žalobkyně spočívající v depresích, že ztratila přímý vliv na výchovu svých dětí. Širšímu styku žalobkyně nebránilo nepřiměřeně dlouhé řízení ale vzájemný konflikt žalobkyně a otce nezletilých dětí.
84. Účastníci na dalších důkazních návrzích netrvali. Soud vyčerpal předmět dokazování a blíže nehodnotil některé provedené důkazy a tvrzení účastníků, neboť by to bylo nadbytečné, když výše uvedené je naprosto dostatečné pro rozhodnutí ve věci.
85. Podle § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OpŠk“) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
86. Podle § 5 písm. a), b) OdpŠk a stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
87. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
88. Podle § 14 odst. 1 OdpŠ. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
89. Podle § 15 odst. 2 OdpŠk se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
90. Podle § 26 OdpŠk, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem.
91. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též

přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

92. Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "EÚLP"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první EÚLP má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb. Soud je toho názoru, že má-li odškodňovat na vnitrostátní úrovni nemajetkovou újmu vzniklou porušením práva primárně zakotveného již v EÚLP, je nanejvýš žádoucí, aby jeho rozhodování vycházelo z kritérií ustavených judikaturou Soudu.
93. Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení.
94. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2006, sp. zn. IV. ÚS 257/05 ústavněprávní základ ochrany rodiny a rodičovství je obsažen v čl. 32 Listiny základních práv a svobod. Konkrétně pak čl. 32 odst. 4 Listiny garantuje rodičům právo pečovat a vychovávat děti a naopak dětem zajišťuje právo na rodičovskou výchovu a péči. Systematické zařazení tohoto práva do kategorie práv hospodářských a sociálních se pak nutně musí odrazit v interpretaci tohoto práva, a to nikoliv jako práva rodičů a dítěte na to, aby státní moc nezasahovala do rodinné péče, nýbrž naopak i tak, aby takové péči státní moc poskytovala specifickou ochranu. Péče a výchova dítěte předpokládá zajištění materiálních i nemateriálních (citových, psychosociálních, kulturních etc.) podmínek pro to, aby dítě mohlo v přirozeném rodinném prostředí rozvíjet všechny své osobní schopnosti a možnosti, které ve výsledku povedou k odpovídající socializaci dítěte. Jinak řečeno, je právem dítěte i rodiče pečujícího o dítě, aby stát této péči poskytoval zvláštní ochranu.

95. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 1143/2010, se při posuzování přiměřenosti délky řízení mohou být zohledněna i delší období nečinnosti, nemusí se vždy jednat o porušení práva na přiměřenou délku řízení, jestliže řízení jako celek odpovídá dobou svého trvání času, v němž je možné uzavření řízení zpravidla očekávat. Nelze předpokládat, že v řízení bude činen jeden procesní úkon za druhým, je třeba zohlednit i skutečnost, že i příprava a zvažování dalších procesních kroků, stejně jako rozbor věci po hmotněprávní stránce mohou být časově náročné a vyžádají si určité časové prodlevy. Nepřesáhnou-li tyto prostoje určitou rozumně očekávatelnou míru, pak není důvodů považovat postup příslušných orgánů za nesprávný.
96. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 10. 3. 2011, sp. zn. 30 Cdo 2742/2009, je proto třeba vycházet z předpokladu, že nepřiměřeně dlouhé řízení působí účastníkům nemajetkovou újmu, která se zpravidla odškodní v penězích, avšak vždy je nutno zvažovat, zda v konkrétním případě nenastaly okolnosti, které tento předpoklad vyvracejí.
97. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 1.2017, sp. zn. 30 Cdo 3211/2015, při stanovení přiměřeného zadostiučinění za porušení práva na přiměřenou délku řízení podle § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. lze v případě, kdy dojde k zásadní změně ve významu předmětu řízení pro poškozeného v průběhu posuzovaného řízení, rozdělit rozhodnou dobu na dva úseky a pro každý z nich stanovit výši zadostiučinění zvlášť.
98. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 5.2011, sp. zn. 23 Cdo 1583/2010, příčinná souvislost mezi jednáním či opomenutím škůdce a vznikem škody je jedním ze základních předpokladů odpovědnosti za škodu. Otázka existence příčinné souvislosti je předně otázkou skutkovou, neboť v řízení se zjišťuje, zda protiprávní úkon škůdce a vzniklá škoda na straně poškozeného jsou ve vzájemném poměru příčiny a následku. Příčinná souvislost se nepředpokládá, nýbrž musí být prokázána, a v tomto směru jde o otázku skutkových zjištění. Příčinná souvislost je dána, vznikla-li škoda v důsledku protiprávního jednání škůdce, tedy za pravidelného průběhu věcí by bez škůdceva jednání vůbec nenastala. Škoda musí být nezprostředkovaným následkem protiprávního jednání, které je její hlavní příčinou, nesmí jít o příčinu jen vedlejší, popř. příčinu zkoumanou jen v obecné rovině bez rozboru jednotlivých prvků konkrétní situace. Pokud dojde k řetězení jednotlivých příčin a následků, musí škoda bezprostředně vzejít z jednání škůdce. Právní posouzení příčinné souvislosti spočívá ve stanovení, mezi jakými skutkovými okolnostmi má být její existence zjišťována.
99. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1 OdpŠk, § 5 písm. b) OdpŠk, § 13 odst. 1 OdpŠk a § 31a odst. 1, 2 a 3 OdpŠk, když se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu spolu se zákonným úrokem z prodlení, která jí měla vzniknout nesprávným úředním postupem, a to porušením povinnosti vydat rozhodnutí v napadeném řízení, v přiměřené lhůtě a současně tímto nesprávným úředním postupem měla být žalobkyni způsobena další újma spočívající ve ztrátě přímého vlivu na výchovu svých dětí. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně svůj nárok u žalované předběžně uplatnila ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
100. Soud dospěl k závěru, že délka řízení 7 let a 4 měsíce byla nepřiměřená, neboť ve věci došlo k průtahů, když první rozsudek ve věci byl zrušen pro nedostatek odůvodnění jako nepřezkoumatelný. Soud neshledal další pochybení či období nečinnosti, soud postupoval plynule a bez dalších průtahů (srov. NS 28 Cdo 1143/2010). Celkovou délku však nelze považovat za přiměřenou v důsledku výše uvedeného pochybení, které délku řízení zbytečně prodloužilo. V důsledku porušení práva žalobkyně na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě jí vznikla nemajetková újma, kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva, soud neshledal. Nejednalo se o žádný bagatelní soud ani nebyly shledány výjimečné okolnosti pro

pouhé konstatování porušení práva. Námitky žalované, že v průběhu řízení byl upraven styk předběžnými opatřeními, a z tohoto důvodu byl význam řízení pro žalobkyni snížený, lze odmítnout, neboť předběžné opatření řeší konkrétní neodkladné situace předtím, než soud rozhodne o věci samé. Styk, který probíhal na základě předběžných opatření, žalobkyni nevyhovoval a prozatímní úprava poměrů, žalobkyni nedávala odpověď na otázku, jak bude o jejím návrhu rozhodnuto, tedy nesnižovala její nejistotu. Nejistotu pak nesnižovalo ani to, že žalobkyně mohla po zpracování znaleckého posudku presumovat, jak spor dopadne. Lze připomenout, že první rozhodnutí v napadeném řízení bylo rovněž podpořeno znaleckým posudkem, avšak výsledek řízení byl nakonec jiný (děti zůstali v péči otce), než závěry v něm uvedené v původním znaleckém posudku, který doporučoval střídavou péči. Není tedy dobrého důvodu předpokládat, že při takové zkušenosti z řízení byly obavy o výsledek řízení po zpracování dalšího znaleckého posudku žalobkyně slabší. Ostatně o opaku svědčí výsledek žalobkyně, které soud uvěřil, že opatrovnické řízení intenzivně prožívala po celou dobu a klid nastal až poté, co utichly soudní spory s definitivní platností. Újma způsobená nepřiměřenou délkou řízení se presumuje, přičemž soud neshledal žádného důvodu se od této premise v projednávaném případě odvracet.

101. Nejvyšší soud ve své judikatuře uvedl, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk při určení konečné výše odškodnění (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za (celé) řízení.
102. Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz např. rozsudky ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4540/2009 či stanoviska Nejvyššího soudu Cpjn 206/2010 [R 58/2011 civ.] plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za každý rok řízení, přičemž za první dva roky náleží odškodnění v poloviční výši (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu, přičemž nemajetková újma v prvních letech trvání řízení není příliš závažná). Za přiměřenou základní sazbu se jeví částka 15 000 Kč za rok řízení, neboť vyšší částka se užije u delších řízeních, zpravidla přesahujících dobu 10 let. Měsíční částka odškodnění činí 1 250 Kč. Za období 7 let a 3 měsíce) činí základní částka 95 000 Kč [6 x 15 000 + 4 x 1250]. Tuto částku pak je nutno upravit, a to v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, tj. s přihlédnutím k: b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
103. Řízení bylo značně složité. Řízení vykazovalo složitost zejména procesní (velké množství procesních návrhů účastníků a s tím spojené rozhodování o těchto návrzích a opravných prostředcích) a skutkovou (znalecké zkoumání s nutností zpracovávat revizní znalecký posudek). Do věcného rozhodování byl zapojen dvakrát soud prvního stupně a dvakrát soud odvolací. Ústavní stížnosti byly odmítnuty dvakrát jako nedůvodné. Soud rovněž zohlednil, že v opatrovnickém řízení byly řešeny i další návrhy účastníků (návrh na střídavou péči a omezení rodičovské odpovědnosti), což věc ještě více komplikovalo. Z výše uvedených důvodů se soudu jeví jako přiléhavé snížit zadostiučinění o minus 30 % z důvodu složitosti řízení [§ 31a odst. 3 písm. b) OdpŠk].

104. Žalobkyně se na délce řízení nijak zásadně nepodílela. Délku řízení svými procesními návrhy ovlivňoval zejména otec nezletilých, většina podání žalobkyně pak byla v reakci na zvýšenou procesní aktivitu protistrany, přičemž větší počet podání žalobkyně je dostatečně zohledněn v procesní složitosti řízení. Žalobkyně postup soudu rovněž urgovala. Pokud žalobkyně namítá, že rozhodnutí nebyla ze strany otce plněna, nelze toto klást k tíži žalované. Stát odpovědnost za chování otce nezletilých dětí nenese. Za chování žalobkyně soud zadostiučinění nezvýšil ani nesnížil [§ 31a odst. 3 písm. c) OdpŠk].
105. Vydání částečně nepřezkoumatelného rozhodnutí soudu ohledně příslušenství je dostatečně zohledněno v závěru o nepřiměřené délce napadeného řízení. Pochybení soudu sice není tolerovatelné, ale není důvodu za ně ještě dále zadostiučinění zvyšovat, neboť se jedná o jediné pochybení v napadeném řízení. Soud jinak postupoval plynule, bez průtahů a o předběžných opatřeních bylo urychleně rozhodováno. Byl dokonce vytvořen pomocný spis pro zrychlení vyřízení opravných prostředků. Kritérium postupu orgánů zvyšuje odškodnění za nemajetkovou újmu v případě závažných procesních pochybení jako je např. nerespektování závazného právního názoru či dlouhodobá ničím odůvodněná nečinnost. K takovým závažným pochybením s výjimkou prvního nepřezkoumatelného rozsudku v daném případě nedošlo, proto soud zadostiučinění nezvýšil, ani nesnížil [§ 31a odst. 3 písm. d) OdpŠk].
106. Význam řízení soud shledal jako značně zvýšený. Kromě toho, že péče o nezletilé se typově řadí mezi spory se zvýšeným významem pro účastníky, z výslechu žalobkyně soud zjistil, že její synové jsou pro ni životní prioritou. Žalobkyně se o řízení aktivně zajímala, obětovala mu spoustu času a úsilí. Je pravdou, že žalobkyně čelila i dalším převážně trestním řízením, avšak středobodem obav bylo napadené řízení, které se přímo týkalo jejích nezletilých dětí. Žalované lze přisvědčit, že opatrovnické soudy nemají primárně řešit konflikty rodičů, ale hledět na zájmy nezletilých dětí. Rozvrácené vztahy rodičů nezletilých, které se dle znalců negativně odrazily na vývoji nezletilých dětí, lze v tomto případě označit za otřesné, nicméně nelze odhlédnout od toho, že řízení mělo pro žalobkyni zásadní význam, a že jej intenzivně prožívala. Z těchto důvodů (typ sporu a vysoká důležitost projednávaných práv a povinností pro život žalobkyně) soud zvýšil zadostiučinění o 30 % [§ 31a odst. 3 písm. e) OdpŠk].
107. Základní zadostiučinění 95 000 Kč soud dle výše uvedených kritérií snížil o 30 % pro složitost věci a zvýšil o 30 % pro význam řízení. Přiměřené zadostiučinění tak činí 95 000 Kč. Žalovaná žalobkyni ničeho nezaplatila, a proto žalobkyni náleží částka 95 000 Kč. Žalobkyni patří i zákonný úrok z prodlení. Žalobkyně uplatnila předběžně nárok dne 19. 6. 2017. Žalovaná se ocitla v prodlení podle § 15 odst. 2 OdpŠk po uplynutí lhůty 6 měsíců dne 20. 12. 2017. Žalobkyni tak náleží dle § 1970 zákona č. 89/2012 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 95 000 Kč. (výrok I.).
108. Žalobu na zaplacení zbývající částky ve výši 377 493 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 20. 12. 2017 do zaplacení soud jako nedůvodnou zamítl, když přiznané zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení se jeví jako dostačující a žalobkyně neprokázala (NS 23 Cdo 1583/2010) příčinnou souvislost mezi tvrzenou újmou a délkou napadeného řízení (výrok II.).
109. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř. dle částečného úspěchu ve věci. Zadostiučinění za nemajetkovou újmu je na případný úspěch ve sporu započítáváno částkou 50 000 Kč (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013). Žalobkyně byla úspěšná pouze s jedním ze dvou nároků nemajetkové újmy, a proto žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
110. Delší lhůta plnění podle § 160 odst. 1 o. s. ř. odpovídá podmínkám čerpání prostředků ze státního rozpočtu a žalobkyni nijak nepoškozuje.

Poučení:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se práva na odvolání vzdal.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněná podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 6. května 2020

Mgr. Jan Lipert v. r.
soudce